

1 י. יום⁵⁶ השבת-קודש זה, ככל שבתות השנה, קשור עם פרשה מסויימת בתורה,
 2 - כ"ק מו"ח אדמו"ר היה משתמט מלהזכיר את שמה של פרשת היום. בספרים שונים לא נקראת
 3 פרשה זו בשמה, אלא "פרשת טהרה". אבל כ"ק מו"ח אדמו"ר לא היה חפץ לקרותה בשם כלל, ועל
 4 הרוב היה כותב או אומר רק את היום בחודש, וכדומה⁵⁷. -
 5 וכמו כן נמצאים עתה בחודש ניסן, שהוא הזמן של יציאת מצרים.
 6 וככל הענינים, הרי גם מה שקורין פרשת היום בחודש ניסן הוא בהשגחה פרטית, כיון שיש קשר בין
 7 שני הענינים.
 8 יא. אודות יציאת מצרים אמרו רבותינו ז"ל⁵⁸: בזכות האמונה נגאלו אבותינו ממצרים. והדיוק בזה
 9 - אמונה דוקא, היינו, לא השגה אלא אמונה.
 10 מהו החידוש של אמונה, ומהי שייכותה עם יציאת מצרים שדוקא בזכותה נגאלו אבותינו ממצרים?
 11 גם חסידי אומות העולם מודים במציאות הבורא. אבל אצלם אין זו אמונה, אלא ענין המוכרח מצד
 12 השכל. כאשר מתבוננים במציאות העולם, הנה מצד הכלל אין דבר עושה את עצמו⁵⁹, באים לידי הכרה,
 13 שישנו מי שברא את העולם ומנהיג אותו.
 14 וכיון שבעצם לא מונח אצלם אלקות, אלא שמציאות העולם מביאה אותם לידי הודאה באלקות, הרי
 15 גם ההודאה שלהם היא רק עד כמה שהעולם מכריח זאת, כלומר, במדה זו שאלקות שייך לעולם ומצומצם
 16 בלבושי הטבע. על למעלה מהעולם והטבע - אינם מודים.
 17 אבל האמונה של בני ישראל באה לא מצד העולם. בני ישראל קשורים בעצם עם אלקות, ובמילא
 18 מונח אצלם האלקות. כשם שאומות העולם ענינם - עולם, כך בני ישראל ענינם הוא אלקות. ובמילא
 19 אין בזה הגבלות הטבע, ומונח אצלם בפשיטות גם אלקות שלמעלה מהטבע.
 20 וכמבואר בחסידות⁶⁰ החילוק בין אמונת אומות העולם לאמונת ישראל, שאמונת ישראל היא בשם
 21 הוי', היה הוה ויהיה כאחד⁶¹, למעלה מהטבע. והאמונה של אומות העולם היא בשם אלקים, בגימטריא
 22 הטבע⁶². וכפי שאמרו פרעה והחרטומים: "לא ידעתי את הוי'", "אצבע אלקים היא"⁶³.
 23 יב. להבהרת הדברים:
 24 בכל ענין שבעולם - מחפש אינו-יהודי את הטבע שבדבר, מלבד כאשר רואה נס גלוי שאין לו שום
 25 מקום בטבע, מוכרח הוא להודות שזהו דבר אלקי. וגם אז, עד כמה שיכול - ברצונו להלביש זאת בלבושי
 26 הטבע. אבל יהודי, להבדיל, בכל דבר שרואה, מחפש מיד את האלקות שבו.
 27 וכשם שאינו-יהודי, אפילו בנס גלוי מחפש הוא בכל מיני השתדלות להסביר שזהו מצד הטבע - הרי
 28 ההיפך הוא אצל יהודי, שאפילו בענין שלכאורה הוא לגמרי מצד הטבע, נעמד הוא בתוקף של "עם
 29 קשה עורף"⁶⁴ וטוען: אין זה מצד הטבע אלא מצד אלקות.

ב"התמים" ח"ז ע' מא ואילך. סה"מ תשי"א ס"ע 187 ואילך.
 תרפ"ז ע' קיח ואילך).
 61 (זח"ג רנז, סע"ב. פרדס ש"א פ"ט. תניא שעהיוה"א פ"ז.
 62 פרדס שיי"ב פ"ב. ר"ח שער התשובה פ"ו (ד"ה והמרגיל
 - קבא, ב). של"ה פט, א. א. קפט, א. ועוד. תניא שעהיוה"א רפ"ו.
 ובכ"מ.
 63 שמות ה, ב. וראו ח, טו.
 64 תשא לד, ט. וראה שמו"ר ספמ"ב. נתבאר בתו"א מג"א
 (בהוספות) קכג, ב ואילך. ובכ"מ.

56 שיחה זו הוגהה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א (באידית),
 ונדפסה בלקו"ש ח"א ע' 239 ואילך. במהדורא זו ניתוספו עוד
 איזה ציוני מ"מ ע"י המו"ל.
 57 ראה גם תו"מ חיי"א ע' 179. וש"נ.
 58 יל"ש הושע רמז תקיט (בשינוי לשון). וראה גם מכילתא
 בשלח יד, לא. וראה שהש"ר פ"ד (עה"פ "אתי מלבנון כלה"), ב.
 59 בארוכה בכ"ז - ראה חובת הלבבות שער היחוד פ"ה.
 60 ראה סידור (עם דא"ח) ד"ה ששת ימים (הא' - רפד, ג
 ואילך). שער האמונה פ"ד. ד"ה וקבל היהודים תרפ"ז פ"ט (נדפס